

II. Udligningen.

Det fastsættes (§ 7), at der ydes Grund-ejerne en Godtgørelse for den af dem overtagne Jordværdi, dog højst efter Ansættelsen pr. 1. April 1938.

Der ydes 4 pCt. af denne Værdi om Aaret gennem 25 Aar, hvilket kapitaliseret ved $4\frac{1}{2}$ pCt. Rente og Rentens Rente svarer til ca. 60 pCt. Den foreslaaede Afvikling af Ejendomsskyld (§§ 14 og 15) giver i Gennemsnit en Lettelse for fast Ejendom paa ca. 10 pCt. af Grundværdien, og Rentelettelsen (§ 9) giver for de gældbundne andre 30 pCt.

En Del af Godtgørelsen og Rentelettelsen kan kræves anvendt som Afdrag paa Gælden.

Midler til Godtgørelsen tilvejebringes (§ 8) ved en Afgift paa Bygningsværdierne paa 2 pCt. om Aaret gennem 25 Aar, svarende til en Formueafgift paa 30 pCt. For den gældbundne Del refunderes denne Afgift gennem Rentelettelsen.

Af Jordværdien paa 5 600 Mill. Kr. er ca. 5 000 Mill. Kr. i privat Besiddelse, hvoraf dog ca. 500 Mill. Kr. er Stigning i nuværende Ejers Tid, saa Godtgørelsen vil blive ca. 180 Mill. Kr. om Aaret.

Ejendomsskyldværdien er 15,66 Milliarder, hvoraf ca. 14 Milliarder er i privat Besiddelse. De 5 Milliarder er Jordværdi, og 2 pCt. af de 9 Milliarder Bygningsværdi giver da de 180 Mill. Kr.

Af de 180 Mill. Kr. kommer kun ca. $\frac{1}{3}$ til Udbetaling, idet Godtgørelse og Afgift delvis ophæver hinanden. Der vil blive en Afgift paa Ejendomme med en Bygningsværdi paa mere end det dobbelte af Jordværdien, medens Landbrugsejendommene, med forholdsvis ringe Bygningsværdi, skal have ca. 60 Mill. Kr. aarligt mere end den paalignede Udligningsafgift, som for den gældbundne Del tilmed refunderes af Pantekreditorerne.

Afgift paa Bygningsværdi ud over Godtgørelsen for Jordværdi kan ved Fald i Værdien, som Følge af ophævet Toldbeskyttelse, nedsættes tilsvarende.

Pantekreditorerne deltager (§ 9) ved, at Grundejerne faar Ret til igennem 25 Aar hver Termin at fradrage 1 pCt. af Restgældens Beløb pr. April 1938 som Pantekreditorernes Andel i Afgiften.

Dette er principielt i Overensstemmelse med Forordningen angaaende Krigs-Hartkornsskat af 5. Juni 1848, hvori det fastsættes:

„For saa vidt Jorder er overdragne i Arvefæste paa saadan Maade, at Arve-

fæsteren maa anses som Ejer, er han berettiget til i Aaret 1849 i Arvefæsteafgift at likvidere en Ottendedel af, hvad hans Arvefæsteafgift for Aaret 1848 har udgjort.

Er Jord paa anden Maade af Ejeren overdraget andre til Brug, da udreder Brugeren kun $\frac{1}{3}$ af Krigsskatten og Ejeren selv de $\frac{2}{3}$.

Derimod er Ejeren af Jord og Tiender berettiget til Fritagelse for at betale en Ottendedel af eet Aars Rente af al i den paagældende Ejendom den 11. Juni 1848 indestaaende Prioritetsgæld, — — derunder indbefattet Fideikommis og lignende Kapitaler, hvilken Ottendedel af et Aars Rente skal udgøre Prioritetshavernes Andel i Krigsskatten.“

Spørgsmaalet om Prioritetsejernes Deltagelse i Grundskylden er rejst saa tidligt som i 1888 af Jakob E. Lange over for Henry George og fik dennes Tilslutning.

Under Henvisning bl. a. til Forordningen af 1848 er dette Synspunkt hævdet stærkt af afdøde Professor V. Falbe Hansen i hans „Finansvidenskab“ af 1894 samt i hans Forelæsninger paa Københavns Universitet, hvori han hævdede, at det i Virkeligheden var de tidligere Sælgere af Jorden, som laa inde med Grundværdierne, hvorfor det var ligetil, om disse deltog i Grundskylden, bortset fra Værdistigningen i nuværende Ejers Tid.

Krav om Grundskyld med Deltagelse af Prioritetsejerne er rejst af fynske og lolland-falsterske Husmandsforeningers Sendemandsmøder.

Fra Retsforbundets Side er Kravet rejst i alle de stillede Grundskyldsforslag, idet disse var forbundet med en almindelig Formueafgift til Udligning af Tabet.

Der gives (§ 10) ved Indfrielse af Gæld Adgang til at fradrage det fornødne kapitaliserede Afgiftsbeløb.

Kredit- og Hypotekforeninger (§ 11) faar Adgang til at fradrage Afgiften ved deres Renteudbetalinger og den kapitaliserede Afgift for udtrukne Obligationer.

For pantsatte Obligationer (§ 12) skal Pantaveren betale sin Part. For alle Formuebeløb, som ikke er anbragt i fast Ejendom og derigennem deltagende i Grundskylden, Udlignings- eller Obligationsafgiften, fastsættes der i særligt Lovforslag Afgift.

Opgørelse foretages (§ 13) af Skattemyndighederne, og ved nærmere Bestemmelser skal Ligestillingen af Formuerne søges opnaaet.